

ŚLŌNSKI NIESZPŌR – TEKSTY (PRZEKLAD: G. TOBOR, KOREKTA: H. JAROSZEWICZ)

Uwagi do wymowy głosek:

- ✓ *ō* – tzw. „o pochylone” czyli głoska pomiędzy „o” a „u”
- ✓ *ô* – tzw. „o inicjalne” czyli głoska wymawiana jako „uo” („to”)
- ✓ *ã, õ, ǫ* są używane w tekstach oficjalnych ze względu na lokalne warianty wymowy – zapis występuje więc w przekładzie, ale tu został pominięty, ponieważ będziemy używać normy wzorcowej (w zapisie występują więc jako zwykłe „a” oraz „o”)

Psalm 122 (121)

Uciecha mōm z tego co mi pedzieli: Pōdymy do świōntynie Pana!

Stoły nogi nasze na placach twojich, Jeruzalym!

Jeruzalym, ftore żeś postawiōne jako miasto gynsto zabudowane!

Bo tam wstypowały pokolynia Pańske: podug prawa Izraela, coby chwolić miano Pana.

Bo tam stoły trōny sōndowe, trōny dlo familije Dawidowj.

Proście ô pokōj dlo Jeruzalym, a bogactwo nych bydzie dlo tych, ftorzi Ci przajōm!

Nych bydzie pokōj we murach twojich i bezpieczeństwo we twojich pałacach!

Skiż bracikōw mojih i bliźnich mojih rzykoł zech ô pokōj dla cia;

bez wzglōnd na dōm Pana, Boga naszego, byda rzykoł ô dobro dlo ciebie.

Psalm 127 (126)

Kejby Pōn niy postawiōł chałpy, na darymno by robiyli, ci ftorzi jōm murowali; kej Pōn niy bydzie dowoł pozōr na miasta, na darymno patrzy tyn, ftory je wachuje.

Darymne je wstawać przed słōncym i wysiadawać do ćmoka; dlo wos ftorzi jodocie chlyb ciynżko zarobiōny! Tela Ôn dowo i na spaniu, tym, ftorym przaje.

Synki sōm darym ôd Pana, a geltag – ôwoc żywota.

Jako strzały w rynkach wojoka, tak synki za modu zrodzyni.

Błogosławiōny czowiek, ftory napoľniōł nimi swōj kołczan! Niy bydzie mioł gańby, kej bydzie godoł ze wrogami swojimi we ajnfarcie.

Psalm 147, 12-20 (147 B)

Chwol, Jeruzalym, Pana, chwol, Syjōnie, Boga twojigo!

Ugrōntowol zōmki bram twojich, pobłogosławiōł synkōm twojim w Ciebie!

Ôn doł pokōj granicōm twojim i dowo ci nojgryfniysze zboże.

Ôn wypuszczo słowo swoje na ziymia, fest warto leci godka ôd Niego.

Ôn dowo śniyg jako wełna, a mgła rozciepuje jako hasie.

Spuszczo lōd swōj jako bergi; fto sie ôstoji przed zimnym ôd Niego?

Pośle słowo swoje a roztopi je, wieje wiater jego, a rozpuszczōm sie wody.

Ôn posyło słowo swoje Jakubowi, prawo i przikozania swoje Izraelowi.

Niy uczynił tak żodnyj nacyji, i niy pokozoł im przikozañ swoich.

Czytanie (Listek ôd śwyntego Pawła do Galacjanōw 4, 4-5)

Kedy ino jednak wypełniōł sie czos, zesłol Bōg Syna swojigo, ftory sie narodziōł ze niywiasty, zrodzōnego pod Zakōnym, coby tych wykupiōł, ftorzi byli pod Zakōnym, coby my dostōmpiyli przibranio za dzieci.

Magnificat (Ewangelijo podug śwyntego Łukasza 1, 46-55)

Wielbi dusza moja Pana,

i mo uciecha duch mōj w Bogu, Zbawicielu mojim.

Bo wejzdrzol na unizynie swojj sużebnicy. I ôdtōnd błogosławić mie bydōm wszyske pokolynia.

Bo fest sroge rzeczy zrobiōł mi, ftory możny je, i śwynte miano Jego.

A miłosyrdzie Jego ze pokolynio na pokolynie, dlo tych, ftorzi sie Go lynkajōm.

Ôn pokozoł moc ramiynym swoim i rozproszōł prōznych we myślach ich serca.

Ściepnoł władcōw ze trōnu i wywyższōł pokornych.

Godnych napołniōł dobrami, a bogoczy z niczym ôdprawiōł.

Przijōn Izraela, sugi swojigo, kedy sie spōmniol na miłosyrdzie swoje.

Kej godol do ôjcōw naszych, Abrahamowi i potōmkōm jego na wieki.